

En fortsættelse af Gammeltroldens beretning fra Blåbjerg vinterlang, skrevet af en ynkelig aspirant:

Scene 2 er spisesalen på Oksbøl vandrehjem. Kulissen er vægge malet i institutionsgule nuancer med billeder fra dengang mor var dreng, og hvor guldrammen omkring kunsten er det mest dekorative.

Ind fra højre træder en herre iført lilla shorts udenpå sorte tights. Et ømt syn – men hvorfor ikke passe godt på sin blære i vinterkulden - også som mand..... Tænker en grøn aspirant, imens hun opmærksomt lytter til troldenes morgenmumlende bemærkninger om glemte sko og andre handlinger, der kan kandidere en trold til den ærefulde spidskompetence - at bære de lilla bukser. Der indtages morgenmad og smørres madpakker i rå mængder, og den stakkels vandrehjemsforpagter beder efterhånden en morgenbøn til de højere magter om, at denne sværm af stor-trolde, gammeltrolde, lillatrolde, ungtrolde og andet troldskab snart vil forlade hans, ellers så stille og rolige morgenmads-saloon.

Scene 3 Den vestjyske prærie – to diligencer ruller stille ad de snedækkede veje ud i intetheden til en lille skole, beliggende i det øde ingenmandsland imellem alting og ingenting – særpræget natur.

Aspiranten er lettere bekymret – hun er blevet tildelt den store udfordring at underholde den kvindelige udgave af en orienterings-tarzan-prinsesse-trold de næste 16 km..... Dette venlige væsen må ikke kede sig, da hun ellers kan finde på at efterlade den sagesløs aspirant på den vestjyske prærie – og her vil selv en prærieulv hyle.

Endelig startes, og flokken af løbere bevæger sig henover prærien, som en flok vintersultne ulve hungrende efter poster - de løber forbi startpunktet og ind i skoven – og da resten af flokken drejer af, løber orienterings-tarzan-prinsesse-trolden og hendes lærling målrettet modsat og bommer temmelig meget. Indtil da troede aspiranten at det kun var hende, der kunne finde på at tænke så uhensigtsmæssigt selvstændigt – men de bliver hurtigt enige om at hyle, som de ulve de er iblandt, og finder efterhånden et spor i sneen der kan bruges.

De næste poster klippes i forrygende fart – synes aspiranten, som for det meste ses hæsblesende og hyperventilerende med tungen ud af halsen og lungevæv hængende i mundvigene. Der kravles i fyrkrat, og klatres på skrænter, der hujes ned ad bakke og uhues når de er ved at skvatte. Her vil den opmærksomme mandlige læser nok studse en kende uuuuuuuuuuu - hvad er nu det??? Det er noget kun kvinder kan - og det er lige præcis på dette punkt at Troldkvinden og hendes lærling er lige kompetente – uuuuuuu. (I øvrigt et udtryk, som er tegn på, at man både er vågen, mæt og tilpas – det høres derfor sjældent sidst på turen)

I mellem posterne snakkedes om adventurerace – aspiranten havde nemlig brug for at drømme om kanoture og afslapning på mtb. Hvordan kan man ellers, ved hjælp af overspringshandling og dagdrømmerier æde sig igennem et langdistance-o-løb?

Undervejs - iblandt klitter og præriegræs - dukker pludselig et lokomotiv af 3 barske trolde op – den ene iklædt lilla shorts, ikke nogen synderlig god camouflagen hvis man gerne vil klippe posterne lidt diskret - tænker aspiranten – men løber blot videre - en oplevelse rigere.

Post 16 var et sandt mareridt..... Når ens mentor lige pludselig står og er rum- og retnings-forvirret, ikke kan finde nord, og man rystende som et espeløv med skælvende stemme forsøger at overbevise hende om at det øredøve-larmende Westerhaw rent faktisk ligger vestpå – ja så er man på rø.... Tilbagekaldt til virkeligheden var orienterings-tarzan-prinsesse-trolden snart klar igen og BINGO hun fandt lynhurtigt post 16.

Langstrækket til post 17 huskes af aspiranten, som en blanding af absence og meditation – hamrende kedeligt – kun reddet af et stykke druesukke. De sidste poster blev fundet – og orienterings-tarzan-prinsesse-trolden og aspiranten løb i mål 6 minutter i max-tid. Bingo!

Tak for en herlig Weekend – håber der kommer flere af dem.

Aspiranthilsen fra Tine